

Воріття

Володимир Свідзінський

В безмежності часу ми прийдемо знов.

Тоді наше серце буде прекрасне:

Не потьмариться наша любов,

І наша радість не згасне.

Минуле покриється вічною тьмою;

Та що нам по скорбному спомині?

Ми вперше станем собою,

Засіяєм, як зоряні промені...